

ВИСОКА ШКОЛА СТРУКОВНИХ СТУДИЈА ЗА КРИМИНАЛИСТИКУ И БЕЗБЕДНОСТ

КРИЗНИ МЕНАЏМЕНТ

ТЕОРИСКО ОДРЂЕЊЕ КРИЗЕ

МЕНТОР: СТУДЕНТ:

Проф.Др. Слободан Фулетић

Миле Стојковић Бојан Бујаковић

НИШ

ДЕЦЕМБАР 2010

САДРЖАЈ

Увод

1. Појмовно одређење кризе

2. Узроци криза

3.1. Унутрашњи узроци криза

3.2. Вањски узроци криза

Закључак

Литература

Увод

Кризе су одувек биле са нама. Њихова имена и датуми обележавају ере, а под њиховим утицајем изменила су се друштва и културе. Оне чине инегрални део историје и то ће бити и у будућности. Наравно да се историја не састоји само од криза, несрећа и катастрофа, али ови догађаји имају драматичан утицај на друштво, обликујући наше идеје и понашања у прошлости, садашњости и будућности.

Како се друштво развија и технологија напредује човечанство се суочава са све различитијим и бројнијим кризама. Наиме, са напретком друштва и технологије која постаје све доступнија и све компликованија, људска врста се суочава са све расноврснијим и бројнијим кризама. Нажалост, креатори политике најчешће из ових догађаја не извлаче поуке и не припремају ни себе ни јавност на одговарајући начин. Поред тога напредак технологије носи са собом и нове могућности за настанак катастрофалних догађаја. Као последица тога наша планета је постала "свет ризика" у коме активности једне земље имају драматичан утицај и на популацију изван њених граница. Ово важи за девастирајуће кризе као што су природне катастрофе, међународне и унутрашње поремећаје у снабдевању виталним производима и услугама, индустријски и нуклеарни акциденти, пожари у магацинима и хотелима, акциденти на авионима и бродовима, лабораторијски експерименти који се отму контроли, нереди и други социјални конфликти, терористички напади на истакнуте лидере и обичне грађане, отмице, возова, авиона, бродова, глад и епидемије заразних болести.

Кризе су заправо апстрактни концепти за веома конкретне догађаје који могу одређену заједницу, нацију или цео свет веома брзо гурнути у стање хаоса. Ови реални и разарајући догађаји представљају изазов за друштвене, политичке и управљачке елите и доводе у питање филозофску, социјалну и моралну природу политичких лидера, друштва и светске заједнице, узрокујући промене чији је интензитет раније био незамислив.

Сећања на немире у Брикстону, катастрофу Челенџера и Н.Е. Чернобила, потонућа Естоније, епидемију сиде... праћена су страхом, тугом и бесом, али и питањима: Зашто се то десило? Да ли се катастрофа могла избећи? Ко је одговоран? Одговори су често некомплетни, докази нису потпуно доступни, а јавност је углавном склона да брзо заборавља.

Кризе су лабораторије друштвеног живота. Кризне ситуације обезбеђују јасан и непомућен поглед на процес управљања, политичке сплетке и социјални контекст пошто је реалност огољена што омогућава да се лакше уоче узорци и последице. Важније ствари се брзо одвајају од мање важних, а актери су присиљени да открију своје базичне норме и вредности. Будући да је време ограничено, а проблеми значајни у кризној ситуацији, одлуке које се на њих односе не могу бити скривене под плаштом других (текућих) послова. Похлепа, политичке, финансијске одлуке, слабе менаџерске способности, неделотворно планирање, и бројни други недостаци веома брзо избијају у први план у кризној ситуацији, дајући проницљивом посматрачу сасвим довољну могућност да види реалност у најчистијем могућем контексту.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com